

Baksteen

Ik heb een haat-liefde verhouding met Leeuwarden. De stad waar ik ben geboren. De stad waar ik leef. De stad waar ik werk.

Ik hou van deze stad omdat het mijn thuis is. Ik haat deze stad vanwege de bekrompenheid.

Bekrompenheid is de doodsteek voor een open blik op de wereld. Voor het zien van kansen. Voor het toelaten van de fantasie. Voor het nastreven van idealen. Stuk voor stuk waarden die hun mooiste vorm krijgen in de kunsten.

Leeuwarden is een stad van baksteen. Ik groeide op in een wijk van baksteen. Fijne jeugd. Inclusief de kerkgangers die wij vanuit onze huiskamer elke zondag drie keer heen en weer zagen gaan voor hun geestelijk voedsel. Baksteen appelleert dan ook aan calvinisme. Met uitzondering van een enkele architect. Zoals W.C. de Groot aan wie het Fries Museum deze zomer een expositie wijdt.

In het kader van die expositie werd aan de beeldend kunstenaar Martijn Engelbregt gevraagd een werk te maken. Zijn idee is prachtig. Helder. Geef iedere Leeuwarder een baksteen. Bepaal een plek. Bepaal een moment. En laat Leeuwarden zijn eigen bouwwerk maken als eerbetoon aan W.C. de Groot. En aan de stad.

Ik hou van een stad die zulke ideeën adopteert. Ik hou van een stad die geest in baksteen durft te stoppen. Ik hou van een stad waar Het Idee prevaleert boven de Praktische Bezwaren.

Ik haat de stad die niet durft. Ik haat de stad die een mooi idee als een baksteen laat vallen als er uit de gemeente bezwaren komen. Ik haat de stad die de kans op iets moois laat lopen omdat haar burgemeester bang is dat er met die bakstenen wordt gegooid. Ik haat die bekrompen stad.

Waar is de burgemeester die zegt "Ik woon en werk in een stad waar beschaving heerst, waar mensen open staan voor ideeën, waar mensen zelfs in grote dronkenschap snappen dat je geen baksteen krijgt om mee te gooien, waar zelfs de grootste voetbalvandaal een traan wegpinkt bij het idee dat hij met zo'n baksteen iets voor zijn stad kan betekenen, waar alle 92.004 inwoners op zaterdag naar de plek des heils komen om hun steentje bij te dragen, waar camera's uit de hele wereld getuige zijn van een sociaal en artistiek wonder, waar zich een keerpunt in de geschiedenis voltrekt omdat de mens wel degelijk in staat blijkt om uit chaos schoonheid te creëren. Hier in Leeuwarden. Wereldstad!"

Het is dat ik te bang ben, dat ik geen baksteen heb gekregen en dat de burgemeester hemelsbreed op meer dan 200 meter afstand woont, want anders...